

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sžk/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201683
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018201683.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudkýň Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobcov (sťažovateľov): 1) Poľovnícka spoločnosť AgroLovec, so sídlom Košariská 192/42, 900 42 Dunajská Lužná, IČO: 42363519, 2) L.. A. G., D.. XX.XX.XXXX, N. R.Á. X, XXX XX W. U. spoločne zast. JUDr. Norbert Horváth, advokát so sídlom Slnecná 592/2, 924 01 Galanta, IČO: 30 958 300, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Tomášikova 46, 831 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP4-2018/055848 zo dňa 15. novembra 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/205/2018-75 zo dňa 29. apríla 2020, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.

II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Senec, pozemkový a lesný odbor (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. OU-SC-PLO-2018/001261-2-Vár zo dňa 5. marca 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Bratislava č. Pd 227/17/1103-5 zo dňa 4. januára 2018 a zrušil opatrenie č. OU-SC-PLO-2016/014778 zo dňa 29. novembra 2016 o zaevidovaní zmluvy na užívanie spoločného poľovného revíru Dunajská Lužná. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (ktorá sa konala dňa 21. novembra 2014) nie je možné jednoznačne určiť, či splnomocnení zástupcovia, zvolení prítomnými vlastníkami poľovných pozemkov, boli oprávnení vykonať podpis zmluvy o užívaní poľovného revíru Dunajská Lužná dňa 25. októbra 2016, t. j. takmer dva roky po konaní zhromaždenia vlastníkov.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-BA-OOP4-2018/055848 zo dňa 15. novembra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) výrok prvostupňového rozhodnutia zmenil tak, že do výrokovej časti doplnil ustanovenie § 24 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a spresnil označenie Okresnej prokuratúry Bratislava III. Výrok napadnutého rozhodnutia v ostatných častiach ponechal v platnosti. Žalovaný sa stotožnil s právnym názorom príslušnej prokuratúry, podľa ktorého prvostupňový orgán pri zaevidovaní zmluvy porušil § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), keď zaevidoval zmluvu, ktorá neobsahovala všetky podstatné náležitosti vymedzené zákonom. Prvostupňové rozhodnutie považoval za vecne správne z dôvodov:

- (I) evidencia zmluvy bola vykonaná napriek chýbajúcej notárskej zápisnici, ktorá by osvedčovala priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, na ktorom by bol návrh zmluvy predpísanou väčšinou schválený;
- (II) vlastníci poľovných pozemkov nemohli udeliť splnomocnencom splnomocnenie, nakoľko zhromaždenie sa v tomto prípade vôbec nekonalo;
- (III) rozsah zastupovania v predloženej notárskej zápisnici nebol určený;
- (IV) platnosť alebo neplatnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru môže preskúmať výlučne súd, a teda posudzovaním platnosti pôvodnej a ani novej zmluvy sa nezaoberal;
- (V) námietku odvolateľov, že prvostupňový orgán nedal možnosť účastníkom konania vyjadriť sa, považoval za nedôvodnú;
- (VI) prvostupňový orgán doručoval písomnosti formou verejnej vyhlášky z dôvodu vyššieho počtu (viac ako 20) účastníkov konania.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

3. Žalobcovia podali proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadali, aby Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil.

4. Žalobca namietal, že (I) odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, (II) prílohou žiadosti o evidenciu zmluvy bola notárska zápisnica a zmluva o užívaní poľovného revíru (ďalej len „PR“), obsahujúca všetky náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve, (III) zmluva zo dňa 15. decembra 2014 nie je zmluvou o užívaní PR Dunajská Lužná, ktorá by vzišla z rozhodnutí prijatých na zhromaždení vlastníkov, (IV) zákon o poľovníctve neukladá lehotu splnomocnencom na uzavretie zmluvy o užívaní poľovného revíru, (V) vo výroku prvostupňového rozhodnutia absentovalo ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého príslušný orgán rozhodol, (VI) oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 15. januára 2018 nepredstavovalo možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, (VII) ani zo strany žalovaného nedošlo pred vydaním rozhodnutia k poskytnutiu možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu jeho zistenia a (VIII) až z napadnutého rozhodnutia sa žalobcovia dozvedeli o vyjadrení Poľovníckej spoločnosti Pridunajsko, pričom z obsahu rozhodnutia nevyplýva, aké má procesné postavenie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby správny súd žalobu odmietol, resp. aby konanie zastavil. K jednotlivým žalobným bodom uviedol, že (I) žalobcovia neuviedli porušenie konkrétnych hmotnoprávných alebo procesných väd rozhodnutia, (II) k zmluve zo dňa 15. decembra 2014 žalobcovia uviedli, že sa nejedná o zmluvu o užívaní PR, no napriek tomu voči jej zaevidovaniu v r. 2014 nič nenamietali, (III) ustanovenie § 24 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre bolo rozhodnutím žalovaného do výroku doplnené, (IV) nezákonnosť nespočívala v dlhej lehote na uzavretie zmluvy, ako to tvrdia žalobcovia, ale v absencii relevantnej notárskej zápisnice, ktorá by osvedčovala priebeh zhromaždenia, na ktorom by bol návrh zmluvy, predpísanou väčšinou schválený, (V) z predloženej notárskej zápisnice nevyplýva, na akú dobu a aký úkon mali byť zástupcovia splnomocnení, (VI) prvostupňový orgán prostredníctvom verejnej vyhlášky zo dňa 15. januára 2018 oznámil začatie správneho konania a dal účastníkom možnosť vyjadriť sa v lehote 5 dní od doručenia oznámenia, pričom v spise sa nachádza vyjadrenie odvolateľov zo dňa 17. januára 2018, (VII) napadnuté rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu, že údaje o vyvesení a zvesení tohto rozhodnutia verejnou vyhláškou, neboli žalovanému oznámené zo strany obce Hamuliakovo, t. j. nemožno určiť deň doručenia rozhodnutia.

6. Žalobcovia v replike k vyjadreniu žalovaného zotrvali na argumentoch uvedených v žalobe. Podľa ich názoru zmena výroku prvostupňového rozhodnutia zo strany žalovaného o doplnenie presného označenia prokuratúry a konkrétneho ustanovenia zákona č. 153/2001 Z. z., nie je odstránením vady spôsobujúcej rozpor s § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Zároveň poukázali na to, že zákon o poľovníctve ako ani iné právne predpisy neobsahujú povinnosť viazať oprávnenie splnomocnencom na určité striktné vymedzené časové obdobie. Ďalej uviedli, že nie je úlohou žalobcov skúmať, či žalovaný doručil napadnuté rozhodnutie v súlade s relevantnými predpismi, a teda tvrdenie o predčasnom podaní žaloby je absurdné.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

7. Správny súd rozsudkom č. k. 2S/205/2018-75 zo dňa 29. apríla 2020 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) správnu žalobu zamietol.

8. Podľa názoru správneho súdu sa konkrétne zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sa zaoberá postúpením užívania príslušného poľovného revíru, viaže na následne a bezprostredne uzatvorenú zmluvu. V zmysle § 16 zákona o poľovníctve sa notárska zápisnica a zmluva musia týkať jedného (toho istého) právneho úkonu, ktorým je prejav vôle najmenej nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov za konkrétne schválených podmienok postúpiť užívanie poľovných pozemkov poľovníckej organizácii podľa § 13 ods. 1 písm. b/ tohto zákona. Inými slovami, výsledok jedného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov smeruje k uzatvoreniu jednej zmluvy o užívaní poľovného revíru a medzi nimi musí existovať príčinná súvislosť, ide o spojené nádoby. Výsledok tejto príčinnej súvislosti medzi zhromaždením vlastníkov a zmluvou je predmetom evidencie zmluvy okresným úradom podľa § 16 zákona o poľovníctve. Ak je príčinná súvislosť medzi notárskou zápisnicou a zmluvou prerušená zrušením evidencie tejto zmluvy, potom je nevyhnutné opäť zvolať zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov a postupovať rovnako, ako pri novej zmluve o užívaní poľovného revíru.

9. Správny súd mal za to, že splnomocnení zástupcovia použili jednu notársku zápisnicu č. N 350/2014, Nz 48366/2014, NCRIs/2014 zo dňa 27. novembra 2014 k dvom právnym úkonom: (I) k zmluve o užívaní poľovného revíru Dunajská Lužná zo dňa 15. decembra 2014, (II) k zmluve o užívaní poľovného revíru Dunajská Lužná zo dňa 25. októbra 2016, a to v čase, keď prvostupňový orgán ešte nerozhodol o zrušení opatrenia o zaevidovaní pôvodnej zmluvy zo dňa 15. decembra 2014. Ešte pred 2. novembrom 2016 druhú zmluvu o užívaní revíru zo dňa 25. októbra 2016 aj predložili prvostupňovému orgánu na zaevidovanie. Podľa správneho súdu teda konali v rozpore s § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, keď opakovane použili tú istú notársku zápisnicu a tvrdili, že sa týka novej zmluvy zo dňa 25. októbra 2016, ako nového právneho úkonu, hoci pôvodná zmluva zo dňa 15. decembra 2014 ešte bola zaevidovaná, no už zákonným spôsobom nevysvetlili, prečo opakovane použili tú istú notársku zápisnicu ako v roku 2014 pri pôvodnej zmluve. Neobstojí teda argument o nulite pôvodnej zmluvy zo dňa 15. decembra 2014, pretože jej prípadnú neplatnosť jednak nevyhodnotil súd v príslušnom konaní a jednak orgán verejnej správy nie je oprávnený postupom podľa § 16 zákona o poľovníctve jej platnosť skúmať. Okrem toho, jej nulitu namietajú subjekty, ktoré ju uzatvorili, a teda aj potenciálne spôsobili, keďže zmluvnými stranami zmluvy zo dňa 15. decembra 2014 aj zmluvy zo dňa 25. októbra 2016 sú tie isté subjekty. Zákon o poľovníctve neumožňuje použiť jednu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov na dva právne úkony, ktoré navyše v určitom časovom úseku existujú súčasne, preto podľa názoru správneho súdu nemohla byť zmluva zo dňa 25. októbra 2016 zaevidovaná, vzhľadom na absenciu notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých vôľou by bolo uzatvorenie novej zmluvy o užívaní poľovného revíru Dunajská Lužná. Notárska zápisnica zo dňa 27. novembra 2014 tieto požiadavky nespĺňa.

10. Po zrušení opatrenia o zaevidovaní zmluvy o užívaní PR Dunajská Lužná zo dňa 15. decembra 2014 na základe podaného protestu prokurátora rozhodnutím prvostupňového orgánu zo dňa 2. novembra 2016, bolo povinnosťou vlastníkov poľovných pozemkov zvolať nové zhromaždenie, na ktorom by sa vysporiadali so vzniknutou situáciou o zrušení evidencie zmluvy a potenciálne by vyjadrili vôľu uzatvoriť novú zmluvu o užívaní PR Dunajská Lužná, splnomocnili by konkrétne subjekty na jej uzatvorenie a k jej evidencii by predložili aj notársku zápisnicu, osvedčujúcu priebeh nového zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Protest prokurátora proti opatreniu o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Dunajská Lužná zo dňa 25. októbra 2016 bol podľa správneho súdu podaný oprávnene a napadnuté rozhodnutie je z meritórneho hľadiska zákonné.

11. Žalobcovia ďalej namietali, že sa v administratívnom konaní nemohli vyjadriť k podkladom prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia a oznámenie o začatí správneho konania nepovažujú zároveň za výzvu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia. Túto námietku je potrebné podľa správneho súdu vnímať v kontexte konania o proteste prokurátora proti právoplatnému opatreniu orgánu verejnej správy. Inštitút protestu prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok (prostriedok prokurátorského dozoru) slúži na odstraňovanie nezákonnosti rozhodnutí, opatrení a postupu orgánu verejnej správy - na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým individuálnym

správnym aktom. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie alebo ho nahradiť iným, ktorý bude v súlade so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie vydal, môže protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má len právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok v zmysle § 53 a nasl. Správneho poriadku a § 24 ods. 11 zákona č. 153/2001 Z. z. (viď napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/72/2014).

12. Žalobcovia majú podľa správneho súdu pravdu v tom, že oznámenie o začatí správneho konania podľa § 18 ods. 1 Správneho poriadku a výzva na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku sú dvomi samostatnými úkonmi orgánu verejnej správy, medzi ktorými spravidla prebieha dokazovanie (v základnom administratívnom konaní, v ktorom možno podať riadny opravný prostriedok). Je potrebné si však uvedomiť, že v predmetnej právnej veci bol podaný mimoriadny opravný prostriedok, resp. prostriedok prokurátorského dozoru, a v konaní o ňom sa dokazovanie nevykonáva, skutkový stav zistený v základnom konaní je pre konajúci orgán verejnej správy o proteste prokurátora záväzný a zameriava sa výlučne na právne posúdenie veci. Zákon č. 153/2001 Z. z. obsahuje v § 24 ods. 4 osobitnú právnu úpravu práva účastníkov administratívneho konania vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, a tým je protest prokurátora. Preto sa v uvedenej situácii uplatní zásada *lex specialis derogat legi generali*. Jediným podkladom rozhodnutia o proteste prokurátora bol samotný protest prokurátora, ku ktorému sa obaja žalobcovia vyjadrili v administratívnom konaní, a teda ich právo na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia tak nebolo porušené.

13. Podľa správneho súdu žalovaný v odvolacom konaní postupoval v súlade s § 59 ods. 2 Správneho poriadku, keď zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výroku, tak že špecifikoval označenie Okresnej prokuratúry Bratislava III. Rovnako žalovaný postupoval zákonným spôsobom pri zmene rozhodnutia, do výroku prvostupňového rozhodnutia doplnil ustanovenie § 24 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z., podľa ktorého protestu prokurátora bolo vyhovené. Doručenie napadnutého rozhodnutia obcou Hamuliakovo nebolo pre posúdenie veci podstatné. Žalobcovia boli účastníkmi administratívneho konania, oprávnenými napadnúť rozhodnutie orgánu verejnej správy správnu žalobou podľa § 177 a nasl. SSP. Lehota na podanie žaloby im plynula od oznámenia rozhodnutia (nie od právoplatnosti), teda od doručenia rozhodnutia v zmysle § 181 ods. 1 SSP. Nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia je z hľadiska počítania lehoty na podanie správnej žaloby rozhodujúca pri žalobách prokurátora (§ 181 ods. 2 SSP) a zainteresovanej verejnosti (§ 181 ods. 3 SSP), o ktoré v predmetnej právnej veci nejde.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

14. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, zruší.

15. Sťažovatelia v kasačnej sťažnosti zopakovali argumentáciu, ktorú uvádzali tak v administratívnom, ako aj súdnom konaní. K bodom 29 až 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedli, že zmluvu zo dňa 15. decembra 2014 neuzavreli na strane prenajímateľa vlastníci PR Dunajská Lužná, zastúpení žalobcom v II. rade a Ing. Antonom Patrňiakom, ako splnomocnencami zvolenými na Zhromaždení vlastníkov, ale PD Úsvit, čo vyplýva z obsahu zmluvy zo dňa 15. decembra 2014 tvoriacej súčasť relevantného administratívneho spisu žalovaného. Z rovnakého dôvodu nepovažovali za pravdivé tvrdenie správneho súdu, že Anton Patrňiak a Ing. Pavol Kuruc opakovane uzatvorili dňa 15. októbra 2016 zmluvu o užívaní poľovného revíru.

16. Zároveň poukázali na to, že hoci k uzavretiu Zmluvy o užívaní PR došlo dňa 25. októbra 2016, t. j. v čase pred vydaním opatrenia OU Senec zo dňa 2. novembra 2016, uvedená skutočnosť nespôsobuje neplatnosť Zmluvy o užívaní PR, nakoľko v prípade zmluvy zo dňa 15. decembra 2014 sa nejedná o zmluvu o užívaní PR Dunajská Lužná podľa § 13 zákona o poľovníctve.

17. K bodu 33 odôvodnenia napadnutého rozsudku sťažovateľa uviedli, že niet všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý by určoval lehotu na uzavretie zmluvy o užívaní poľovného revíru po prijatí uznesení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov o tom, že poľovný revír bude daný do užívania konkrétnemu subjektu a po voľbe splnomocnencov na uzavretie zmluvy o užívaní poľovného revíru. Navyše ani na Zhromaždení vlastníkov nedošlo k prijatiu rozhodnutia stanovujúceho lehotu pre splnomocnencov zvolených na uzavretie zmluvy o užívaní PR Dunajská Lužná (ak niektorá zo strán, ktoré majú zmluvu o užívaní poľovného revíru nemala záujem túto uzavrieť v lehote, ktorá považuje druhá zmluvná strana za primeranú, druhá strana by bola oprávnená domáhať sa na príslušnom civilnom súde možnosť domáhať sa súdnej ochrany, napr. žalobou o nahradenie prejavu vôle druhej zmluvnej strany). V súvislosti s lehotou, v rámci ktorej došlo k uzavretiu Zmluvy o užívaní PR sťažovateľa poukázali na článok 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

18. Správny súd v bode 34 odôvodnenia napadnutého rozsudku nepravdivo konštatoval, že V. A. a žalobca v II. rade použili Notársku zápisnicu opakovane. Zmluvu zo dňa 15. decembra 2014 neuzavreli na strane prenajímateľa vlastníci PR Dunajská Lužná, ale PD Úsvit, čo vyplýva z obsahu zmluvy zo dňa 15. decembra 2014, tvoriacej súčasť relevantného administratívneho spisu žalovaného a jej porovnania v časti zmluvných strán so Zmluvou o užívaní PR. Tým pádom nemohli tieto osoby spôsobiť ani nulitu zmluvy zo dňa 15. decembra 2014, keďže neboli jej účastníkmi. Za absurdné považujú aj tvrdenie, že sťažovateľa zákonným spôsobom nevysvetlili, prečo opakovane použili tú istú notársku zápisnicu, pričom správny súd bližšie nešpecifikoval, z akého zákona má táto povinnosť vyplývať. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že samotný sťažovateľ žiadali OU Senec o odevidovanie zmluvy zo dňa 15. decembra 2014 a zaevidovanie Zmluvy o užívaní PR. Sťažovateľia tiež poukázali na to, že nemohli porušiť § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, keďže toto ustanovenie upravuje povinnosti správneho orgánu.

19. V súvislosti s časom uzavretia Zmluvy o užívaní PR sťažovateľa opakovane uviedli, že uzavretiu zmluvy o užívaní poľovného revíru nebráni skutočnosť, keď k tomu poľovnému revíru je evidovaná iná zmluva (bez ohľadu na jej platnosť či neplatnosť), nakoľko zmluva o užívaní poľovného revíru nadobúda účinnosť až momentom jej zaevidovania zo strany príslušného okresného úradu (viď ust. § 14 ods. 3 písm. g) zákona o poľovníctve). Vo vzťahu k tvrdeniu správneho súdu o absencii možnosti okresného úradu prihliadať v rámci procesu skúmania splnenia podmienok na možnosť, resp. nutnosť evidencie konkrétnej zmluvy o užívaní poľovného revíru na jej neplatnosť sťažovateľia uviedli, že absolútna neplatnosť (v prípade zmluvy zo dňa 15. decembra 2014 sa jedná o ňu) nastáva priamo zo zákona, pôsobí od začiatku a voči každému. Každý kto má na tom naliehavý právny záujem, môže sa jej bez časového obmedzenia dovolávať súdnou i mimosúdnou cestou. Z takéhoto právneho úkonu nikdy nemôžu nastať právne následky. Súdny a orgány verejnej správy, teda aj žalovaný a OU Senec musia na tento druh neplatnosti prihliadať aj bez návrhu z úradnej moci (ex officio), nakoľko verejný záujem tu prevažuje nad osobnými záujmami účastníkov absolútne neplatného právneho úkonu. Nie je pritom preto podstatné, či túto neplatnosť konštatuje civilný súd. Povinnosť skúmania splnenia podmienok na možnosť, resp. povinnosť zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru, vrátane skúmania, či sa nejedná v jej prípade o absolútne neplatný právny úkon) vyplýva žalovanému priamo z dikcie vyššie citovaného § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (v rámci tohto procesu sa musí riadiť zásadou materiálnej pravdy). Rovnaký právny názor je absolútne konštantne prezentovaný aj zo strany NS SR, napr. v jeho rozsudku sp. zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 6. júna 2017, resp. rozsudku NS SR sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 6. októbra 2015. Navyše žalovanému, resp. prvostupňovému orgánu nič nebránilo započítať dobu užívania PR Dunajská Lužná zo strany žalobcu v I. rade na základe zmluvy zo dňa 15. decembra 2014 a zohľadniť ju pri dobe na ktorú zaevidoval Zmluvu o užívaní PR.

20. Podľa sťažovateľov správny súd jednoznačne preukázal svoju podporu favorizácie prokurátora v konaní o jeho proteste. Vyjadrenie správneho súdu obsiahnuté v bode 37 odôvodnenia Napadnutého rozsudku, chápu sťažovateľia ako nesprávny právny názor správneho súdu v otázke vymedzenia okruhu procesných práv osôb, ktorých sa konanie o proteste prokurátora týka. V žiadnom prípade nemožno chápať § 24 ods. 4 zákona o prokuratúre ako ustanovenie, ktoré uberá účastníkov správneho konania o právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Je pritom úplne irelevantné, či, resp. aké dokazovanie v rámci konania o proteste prokurátora prebehlo alebo neprebehlo (napr. až z napadnutého rozhodnutia sa žalobcovia dozvedeli, že k Odvolaniu voči Rozhodnutiu OU Senec sa vyjadrila cestou svojho právneho zástupcu Poľovnícka spoločnosť Pridunajsko, pričom z obsahu napadnutého rozhodnutia ani nevyplýva aké jej procesné postavenie).

21. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení k správnej žalobe, plne sa stotožňuje s rozsudkom správneho súdu a navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

V.

Posúdenie kasačného súdu

22. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „NSS SR“) kasačnú agendu správneho kolégia NS SR v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

24. V predmetnej veci bolo kľúčovým zodpovedať otázku, či je v súlade s § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, ak k žiadosti o evidenciu Zmluvy o užívaní poľovného revíru z 25.10.2016 (ďalej „zmluva 2016“) splnomocnení zástupcovia použili Notársku zápisnicu z 27.11.2014, keď táto už bola použitá k zaevidovaniu Zmluvy o užívaní poľovného revíru z 15.12.2014 (ďalej „zmluva 2014“).

25. Hlavným argumentom sťažovateľov a kasačným dôvodom, spočívajúcim v nesprávnom právnom posúdení, bolo, že:

- zmluva 2014 nie je zmluvou podľa § 13 zákona o poľovníctve;
- ide o absolútne neplatný úkon, z ktorého nikdy nemôžu nastať právne následky, absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a na to musia žalovaný aj OU Senec prihliaďať z úradnej moci aj bez návrhu, čo vyplýva priamo z § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve;
- žiaden zákon neurčuje lehotu na uzavretie zmluvy o užívaní poľovného revíru po prijatí uznesení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov o tom, že poľovný revír bude daný do užívania konkrétnemu subjektu a po voľbe splnomocnencov na uzavretie zmluvy;
- ani na predmetnom zhromaždení nedošlo k prijatiu rozhodnutia stanovujúceho lehotu splnomocnencov.

26. Kasačný súd sa preto sústredil na výklad relevantných ustanovení zákona o poľovníctve.

Podľa § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve cit: „Zhromaždenie si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona.“

Podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve cit: „Užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou...“

Podľa § 14 zákona o poľovníctve (Obsah a podmienky zmluvy) cit:

„(1) Zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkmi spoločného poľovného revíru.

(2) Zmluva sa uzatvára na desať rokov v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri a na 15 rokov v oblastiach s chovom jelenej zveri odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1; zmluva o užívaní samostatnej zvernice a bažantnice sa uzatvára najmenej na dobu 10 rokov.

(3) Zmluva musí obsahovať najmä:

a) identifikačné údaje užívateľa poľovného revíru a identifikačné údaje splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 poverených podpisom zmluvy,

b) údaje o poľovnom revíri podľa rozhodnutia o uznaní,

- c) výšku a spôsob vyplatenia dohodnutej náhrady za postúpenie užívania poľovného revíru za každý hektár poľovného pozemku,
- d) dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru,
- e) podmienky zmien a doplnkov,
- f) dátum uzatvorenia zmluvy a podpisy zástupcov zmluvných strán,
- g) odklad účinnosti zmluvy podmienený zaevidovaním zmluvy okresným úradom.“

Podľa § 16 zákona o poľovníctve (Evidencia zmluvy) cit:

„(1) Evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.7)

(2) Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

(3) Užívateľ poľovného revíru je povinný nahlásiť písomne zmenu alebo doplnok zmluvy okresnému úradu do piatich pracovných dní odo dňa podpisu zmeny alebo doplnku zmluvy.“

27. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu o poľovníctve, jeho cieľom je zachovanie druhovej pestrosti a zdravých, kvalitných populácií voľne žijúcej zveri a jej biotopov (verejný záujem). Súčasne, zákon rešpektuje súkromné záujmy, t.j. vlastnícke práva, stanovením pravidiel pre rozhodovanie vlastníkov o tom, ako využijú právo poľovníctva. Jedným zo spôsobov je uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru so zákonom vymedzenými subjektami, pričom vlastníkom za to patrí náhrada. Zákon tiež stanovuje kontrolné mechanizmy, dohľadové povinnosti orgánov štátnej správy, ako aj pravidlá samosprávy v oblasti poľovníctva, aby bola zabezpečená proporcionálna ochrana verejného a súkromného záujmu.

28. Konkrétne, pokiaľ ide o zmluvu o užívaní poľovného revíru, zákon taxatívne vymenúva náležitosti zmluvy, ktoré musia byť splnené, aby ju okresný úrad zaevidoval. Hoci správny orgán nerozhoduje o platnosti či neplatnosti zmluvy, jeho prieskumné oprávnenia pri evidencii nie sú bezvýznamné. Ako konštatoval, napr. Ústavný súd SR v náleze č. k. I. ÚS 721/2016-39 z 8. marca 2017: „činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická majúca formálno-technický charakter, ale tento orgán verejnej správy je povinný v tomto procese najprv zistiť, či nie sú splnené negatívne podmienky brániace evidencii tejto zmluvy, a to či na užívanie poľovného revíru nie je už zaevidovaná iná zmluva, či na evidenciu predkladaná zmluva spĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či je táto zmluva uzatvorená medzi subjektmi podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Následne orgán verejnej správy vykonávajúci evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma, či subjekty, ktoré ju uzatvorili a ktoré na jej základe postúpili právo užívania poľovného revíru v ich spoluvlastníctve v prospech iného subjektu, mali na jej uzatvorenie...“

29. Podobne konštatoval Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn.: 3Sžk/15/2017 cit: „27. Zaevidovanie zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov je individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami, pretože na jeho základe sa zavŕšilo postúpenie užívania spoločného poľovného revíru jeho vlastníckmi, resp. vlastníckmi poľovných pozemkov, ktoré do tohto revíru patria na poľovnícku organizáciu ... 28. Podmienky, aké musia byť splnené, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru stanovuje zákon č. 274/2009 Z.z. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. ... Pokiaľ vlastníci (vzhľadom na veľký počet spoluvlastníkov pozemkov v poľovnom revíri) nepodpíšu takúto zmluvu o postúpení užívania poľovného revíru osobne, je potrebné relevantným dokladom, t.j. písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka koná a v akom rozsahu, kedy plná moc bola udelená, aby posudzovaný právny úkon bol perfektný z hľadiska hmotnoprávných podmienok zákona. K obdobnému záveru dospel Najvyšší súd SR vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06.10.2015.“...

30. Kasačný súd považuje za relevantný aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4Sžk/5/2019 cit: „27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj

procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu. ...
34. Podľa kasačného súdu žalovaný skúmal predložené dokumenty nie z hľadiska platnosti, ale z hľadiska toho, či preukazovali dodržanie zákonných podmienok evidencie zmluvy, a to bez akéhokoľvek prekročenia svojich kompetencií....“

31. Z citovaných ustanovení zákona o poľovníctve a z uvedených rozhodnutí vyplýva, že vôľa vlastníkov postúpiť poľovný revír do užívania a podmienky tohto užívania sa prejavujú na zhromaždení vlastníkov. Vzhľadom na verejný záujem deklarovaný zákonom a výkon štátneho dozoru v poľovníctve (§ 75 zákona o poľovníctve), ako aj ochranu vlastníckych práv vlastníkov poľovných pozemkov, vrátane minoritných vlastníkov, zákon zakotvuje kontrolné mechanizmy, o.i. aj overenie vôle vlastníkov poľovných pozemkov tak, že k návrhu na evidenciu zmluvy je potrebné priložiť notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov.

32. V posudzovanom prípade žalovaný aj správny orgán prvého stupňa vyhovujúci protestu prokurátora dospeli k záveru, že v danom prípade nebolo možné bez pochybností ustáliť, že v uzn. č. 5 a uzn. č. 6 notárskej zápisnice zhromaždenie vlastníkov splnomocnilo osoby uvedené v uzn. 6 aj na podpis zmluvy 2016.

Uzn. č. 5 znie cit:

„Zhromaždenie schvaľuje postúpenie užívania poľovného revíru Dunajská Lužná odo dňa 01.01.2015 užívateľovi PS ArgoLovec, so sídlom Košariská 192/42, 90042 Dunajská Lužná, IČO 42363519, za 0,70 eur/ha ročne pre ÚSVIT pri Dunaji, Poľnohospodárske družstvo Dunajská Lužná a pre L.. A. M., a za 1,50 eur/ha/rok (lesný pôdny fond) a 1,00eur/ha/rok (poľnohospodársky pôdny fond) pre Slovenský pozemkový fond a schvaľuje podstatné náležitosti zmluvy.“

Uzn. č. 6 znie:

„Zhromaždenie schválilo a určilo voľbu splnomocnených zástupcov a to:
V. A., nar. XX.XX.XXXX, r.č.: (uvedené v zápisnici), trvalý pobyt: G. XX/XX W.
L.. A. G., nar. XX.XX.XXXX, r.č.: (uvedené v zápisnici), trvalý pobyt: R. X, XXX XX W. U.,“.

33. Z chronológie prípadu je zrejmé, že vôľa vlastníkov prejavená na zhromaždení vyústila do uzavretia zmluvy z roku 2014 v prospech Poľovníckej spoločnosti AgroLovec a táto zmluva bola zaevidovaná prvostupňovým orgánom. K rozhodnutiu o zrušení evidencie došlo až napadnutým rozhodnutím žalovaného. V priebehu konania o zrušení evidencie zmluvy 2014 sťažovatelia podali návrh na zaevidovanie zmluvy 2016 s tým istým podkladom, t.j. notárskou zápisnicou z roku 2014. Je sporné, či táto zápisnica osvedčuje aj vôľu vlastníkov splnomocniť tam uvedené osoby na uzavretie zmluvy v roku 2016.

34. Kasačný súd zdôrazňuje, že vzhľadom na stret súkromných a verejných záujmov v oblasti poľovníctva a podrobnú reguláciu povinností vlastníkov a ďalších subjektov v zákone o poľovníctve je potrebné, aby správne orgány s náležitou starostlivosťou vyhodnocovali podklady k evidencii zmlúv o užívaní poľovných revírov. Ako vyplýva z citovaných súdnych rozhodnutí, Najvyšší súd SR opakovane zdôraznil, že v konaní je potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Kasačný súd sa s týmto konštantne prezentovaným názorom stotožňuje.

35. Zo znenia uzn. 5 a uzn. 6 vyplýva vôľa vlastníkov splnomocniť tam uvedené osoby na uzavretie zmluvy 2014, a to od dátumu 1.1.2015. Zo zápisnice však okrem tohto vymedzenia času, subjektu, s ktorým sa má zmluva uzavrieť za akú náhradu. K zápisnici nie je priložený návrh zmluvy ani iné dokumenty obsahujúce „podstatné náležitosti zmluvy“. Takýto dokument nepriložili ani sťažovatelia k návrhu na evidenciu zmluvy 2016. Nie je preto preukázané, že by vlastníci schválili čokoľvek iné, než je uvedené v uzn. č. 5 a uzn. č. 6. zápisnice. Kasačný súd z uvedeného uzatvára, že nie je možné bez pochyb o vôli vlastníkov dospieť k záveru, že predmetná zápisnica obsahuje aj splnomocnenie na uzavretie prípadnej ďalšej zmluvy, resp. oprávnenie na uzatváranie zmien či doplnkov k zmluve.

Vymedzenie dátumu užívania v znení od 1.1.2015 indikuje vôľu vlastníkov uzavrieť zmluvu 2014, ktorá sa prejavila v zaevidovaní tejto zmluvy opatrením z 31.12.2014.

36. Kasačný súd považuje za potrebné korigovať závery správneho súdu o tom, že sa konkrétne zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sa zaoberá postúpením užívania príslušného poľovného revíru, viaže len na následne a bezprostredne uzatvorenú zmluvu. Podľa kasačného súdu nie je absolútne vylúčené, aby si vlastníci v konkrétnom prípade na zhromaždení dohodli pravidlá aj pre prípad, aký nastal, resp. udelili splnomocnenie aj na iné úkony, za predpokladu súladu so zákonom o poľovníctve (najmä rešpektovania zákonom stanovenej dĺžky trvania zmluvy). Takýto rozsah plnomocnenstva však z predmetnej notárskej zápisnice nevyplýva. Vzhľadom na potrebu preukázania, kto a v akom rozsahu za vlastníka koná, považuje kasačný súd za správny postup žalovaného aj prvostupňového orgánu po proteste prokurátora, keď identifikovali pochybnosti o oprávnení splnomocnencov uzavrieť zmluvu 2016 a z tohto dôvodu rozhodli o zrušení evidencie zmluvy 2016.

37. Nemožno prisvedčiť argumentácii sťažovateľov o tom, že zmluva 2014 predstavuje absolútne neplatný úkon, na čo mal správny orgán ex offio prihliadnuť a teda že zmluvou, ktorá vzišla zo zhromaždenia vlastníkov, je zmluva 2016. Ako vyplýva z vyššie uvedenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, úlohou správnych orgánov je preskúmať predložené dokumenty nie z hľadiska platnosti, ale z hľadiska toho, či preukazovali dodržanie zákonných podmienok evidencie zmluvy. Za situácie, kedy pri evidencii v roku 2014 navrhovatelia, ani správny orgán k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy 2014 nedospeli a zmluva 2014 bola zaevidovaná, vyznieva tento argument nepresvedčivo, najmä ak záver o absolútnej neplatnosti daného úkonu nie je podložený rozhodnutím súdu a vyplýva iba zo subjektívneho názoru sťažovateľov. Takýmto spôsobom by totiž mohlo dochádzať k umelému predĺženiu doby trvania zmluvy, ktorá je zákonom o poľovníctve v § 14 ods. 2 priamo stanovená.

38. Pokiaľ sťažovatelia poukazujú na možnosť správneho orgánu započítať dobu užívania na základe zmluvy 2014 do trvania evidencie zmluvy 2016, tento argument vyznieva protirečivo - na jednej strane sťažovatelia zmluvu považujú za nulitný akt, na druhej strane navrhujú započítanie doby užívania na jeho základe. Kasačný súd dodáva, že oprávnenia správnych orgánov pri evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru sú zákonom o poľovníctve presne vymedzené, rovnako ako doba, na ktorú sa takáto zmluva uzatvára a možnosť započítania doby zo zákona o poľovníctve nevyplýva. Súčasne, v § 17 zákona o poľovníctve sú striktne stanovené pravidlá zániku zmluvy a povinnosti užívateľov v súvislosti so zánikom zmluvy, čo v prípade zmluvy 2014 nenastalo.

39. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, týkajúcu sa možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a nesprávne vyhodnotenie tejto námietky správnym súdom, kasačný súd ju nepovažoval za dôvodnú. Sťažovatelia sa obmedzili len na zopakovanie argumentov, ktoré uviedli v konaní pred správnym súdom, bez toho, aby uviedli, ako by toto namietané pochybenie mohlo ovplyvniť závery vo veci samej. Ako už opakovane judikoval Najvyšší súd SR napr. v rozsudku sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002 cit: „...Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka“. Je úlohou žalobcu, resp. sťažovateľa v štádiu konania pred kasačným súdom, aby riadne vymedzil a odôvodnil uplatnené kasačné dôvody.

VI.

Záver

40. Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami účastníka konania, a hoci kasačný súd považoval za potrebné doplniť jeho odôvodnenie, rozhodnutie správneho súdu je vo výroku správne. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Kasačný súd preto dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietnuť.

41. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní. Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania

nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.